

Izhaja vsak četrtek ob 10. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša: celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne: celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznana s pr e j e m a upravništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nonski ulici, na Josip Verdievem tekašišču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in v Korenjskem bregu (Riva Čorno) št. 14. po 8 vin. Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Pastirski list

našega pravzvišenega knezonadškofa.

Naš prevz. knezonadškof Frančišek Borgia je vsem vernikom goriške nadškofije za letošnje leto namenil tale krasen pastirski list:

Ustanovnik naše sv. vere, Jezus Kristus, je bil od preroka Izaije (9, 6) napovedan kot knez miru, ki bo spravil grešni svet z razžaljeno Božjo pravico ter mu prinesel milost in resnico, ki sta pogoj srčnega miru. Zato so ob Njegovem rojstvu peli angeli: „Čast na višavah B gu in mir ljudem na zemlji, ki so blage volje“ (Luk. 2, 14). Ko se je naš Zveličar poslavljaj pri zadnji večerji od svojih učencev, je rekel: „Mir vam zapuščam, mir svoj vam dajem“ (Jan. 14, 27).

Na drugi strani pa je ta kralj kraljev napovedal svojim vernikom tudi boje rekoč: „Ne smete misliti, da sem prišel, da prinesem mir, ampak meč“ (Mat. 10, 34). In res! Sv. katoliška cerkev, se mora od začetka svoje ustanovitve pa do danes vedno bojevati. Bojevati se mora za svoje nauke in verske resnice, za svoje zapovedi, za krščansko pravico in omiko, za svoje starodavne pravice, za svojo in svojih vernikov svobodo. Sv. katoliška cerkev ne mara za te boje in preganjanje, ker jo ovirajo, da ne more zveličansko in prosto delovati v čast Božjo in za zveličanje duš, in ker ovirajo tudi vernike, da ne morejo v miru Bogu služiti. Tega boja Kristus, kralj miru, ni zakrivil sam, ampak zakrivila ga je hudobija slabih ljudi in peklenjskih duhov, ki se poslužujejo ljudi kot orodja zoper Boga in njegovo sv. cerkev.

Če pogledamo v cerkveno zgodovino, razvidimo, da je bila katoliška cerkev vedno napadana od znotrajnih ali od zunanjih sovražnikov, da pa je v bojih postala čistejša, močnejša in zedi-

njena ter da je naposled premagala vse svoje sovražnike, kakor jej je bil že njen Božji ustanovnik obljubil rekoč: „In vrata peklena se ne bodo premagala“ (Mat. 16, 18).

Tudi dandanes se more katoliška cerkev bojevati skoro v vseh evropskih državah: na Francoskem, na Španskem, na Italijanskem, na Nemškem in celo na Angleskem.

V Avstriji ni še ponehal bojni klic „proč od Rima“ in sovražniki sv. cerkve se že pripravljajo, da v novem državnem zboru sklenejo postaviti o razporoki in svobodni t. j. neverski šoli.

Torej boj na vseh krajih in koncih! In ta boj je premišljen in pripravljen. Zdi se, da so se brezverci, kakor da bi se bili prej pogovorili, vzdignili začetkom tega stoletja po vsi Evropi zoper katoliško cerkev, in da neka skrivna roka vodi vse to gibanje. Ta boj ni samo naperjen zoper katoliško cerkev, ampak njegov namen je izbaciti iz države vsako vero, vse, kar je nadnaravnega, kakor piše sv. Oče v svoji zadnji okrožnici do francoskih katoličanov: „Nasprotniki nočejo samo krščanske vere za vsako ceno izruti iz srca, ampak sploh vsako vero, ki človeka povzdiguje čez obzorje tega sveta in dviga njegov pogled proti nebesu. Ni več mogoče, da bi se motili. Napovedali so vojsko vsemu, kar je nadnaravno, ker za nadnaravnim stoji Bog in to, kar hočejo iztrgati iz srca in iz duha človeškega, je ravno Bog sam“.

Boj med dobrim in slabim, med zarodom žene in zarodom peklenške kače traja že od Adama sem. Ko je prišel Kristus, učitelj resnice, na ta svet, se je ta boj le poostрил; ko se je namreč evangelij oznanjeval, se je moral vsak odločiti za Kristusa ali pa zoper njega. On je vzel, kakor pravi Janez Krstnik pri sv. Matevžu (3, 12) vevnico v svoje roke ter začel čistiti gumno človeštva in ga ločevati v pšenico in pleve. On je

rekel besede: „Kdor ni z mano, je proti meni, in kdor z menoj ne zbira, razsiplje“ (Mat. 12, 30). Človeštvo se dandanes deli na dva tabora: V one, ki verujejo v Boga in Kristusovo cerkev in v one, ki nič več ne verujejo. Vse druge srednje stranke ginejo in se več ali manj preobračajo v versko in brezversko, krščansko in pogansko.

Z novo volilno pravico začenja tudi v Avstriji nova doba, odločilna za njen daljni obstanek in za nadaljno zvozo katoliške cerkve z državo, ono zvezo, ki je našo ljubo domovino varovala in reševala skozi stoletja v toliko stiskah in prevratih, ki jej je dala moč, veljavo in sijaj.

Seveda oporeka hudobni svet, da se katoliška cerkev bojuje le za mračnjastvo, za sužnost narodov, za svojo nadvlado in neopravičeno gospodstvo v državi, za svoj dobiček, za svoj žep.

Ali kakor uči zgodovina, se kat. cerkev ne vojskuje zoper politično svobodo, zoper enakopravnost ljudi. Sv. cerkev uči marveč, da so vsi ljudje brez razločka stanu in narodnosti potomci Adamovi, sinovi enega nebeskega Očeta, bratje v Kristusu. Sv. kat. cerkev je odpravila suženjstvo in mnogoženstvo, razbila nasilje poganskih cesarjev in se vedno borila za pravo svobodo zoper megotce tega sveta. Vprašam Vas, kje je več svode in enakopravnosti, ako ne v katoliški cerkvi? Kje je več suženjstva in tlačanja resnice in pravice kakor v svobodni republiki francoski, ki hoče iz sovražstva do krščanstva celo iz denarja zbrisati napis „Bog ščiti Franco-ko“ ter mesto njega napisati nanj neresnične besede: svoboda, enakost, bratstvo?

Cerkev se ne bojuje zoper pametni napredek in omiko. Saj je ona ustanavljala ljudske in srednje šole, vseučilišča, gojila znanosti in umetnosti, kakor pričajo spomeniki iz prejšnjih vekov, in tako dala povod novim iznajdbam ter postavila temelj današnji evropski

omiki. Cerkev se bojuje samo zoper krive nazore in pogubne nauke, izmišljene od zmedenih modrijanov, ki stavijo državo nad cerkev, nad Boga, in ki zahtevajo zase nezmotljivost.

(Dalje pride.)

Po zaupnem shodu.

Zaupni shod, ki ga je sklicalo društvo »Sloga« v dan 31. januarja v Gorico, je sijajno uspel. Vse »Socične« čenče ne morejo na tem dejstvu nič premeniti, ampak le dokazujejo, da goriški liberalizem je zadet v srce; kajti le komur sape zmanjkuje, se krčevito zvija in mahano slepo okoli sebe, kakor to umazano liberalno trobilo.

Ali goriški rodoljubi ne smemo položiti orožja iz rok, radujoč se hipnega uspeha; marveč prvi nastop, ki se je izvršno posrečil, naj nam bo bodrilo za nadaljno delo in boj.

Shod je pokazal, v čegavem taboru je ljudstvo in kakšnega mišljenja je. Verno slovensko ljudstvo je v svojih odličnih članih in v svoji množini zvesto svoji slavni preteklosti, ko se je odlikovalo po narodnem ponosu in živem verskem prepričanju.

Moderna »prosveta«, katero širijo »mladi inteligenti«, priklenjeni na voz svojega diktatorja, ni še prešinila ljudskih vrst našega naroda, in vsak rodoljub, ki ima v resnici srce za svoje brate, mora delati z vso močjo, da zapre razdirajočemu in uničujočemu strupu pet med naše ljudstvo.

postave, zdrava kot riba, hitra kot ptica v zraku. Bila je prava pomladna razcvetjuča se vrtnica. A njena mati! Da ste jo prej videli, je ne bi sedaj poznali. Upognjena, suha, bleda, utrdih očij, sama kost in koža. Obleka visi na njej kot bi jo obesil na kol, hoja počasna, težka in nerazmerna. Vse kaže, da jej bode kmalu zvonilo.

„Mama, na me se oslonite, da boste lakše hodili“, reče Ljudmila z nežnim glasom.

„Saj nisem slaba, ne dete moje“, odvrne otožno in težko mati. Spoznala je iz Ljudmilinih besedij da ona isto sodi kot drugi ljudje. No, reči ni hotela ničesar več, da ne bi izdala svoje slabosti. Hodili sta počasi in le s trudom prispeli domov.

Upehana bolnica sede, da se malo oddahne. Med tem stopi Ljudmila v svojo sobo, postavi svečo pododo Matere božje prečistega Spočetja in jo zažge. In ko se preobleče, poklekne pred kip, kjer si je naredila majhen oltarček, se iskreno zahvali Bogu za podeljeno jej milost ter se toplo priporoči varstvu Marije Device.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Za ciljem.

DI.
(Dalje.)

Gosp. župnik je namreč pripravil odrasle in bolj pridne za prvi pristop k Gospodovi mizi. On je znal zanetiti v mladih srcih gorečo željo za vsprejem te največje skrivnosti in milosti božje. Zato so se šteli prvoobhajanci med najsrčnejshe, ker jih je zadela taka izredna čast, da so smeli prejeti Odrašenika, Stvarnika nebes in zemlje svojega Boga.

Premožnejše deklice so prišle v belih oblačilih, siromasnejše pa čistih in čednih krilcih. Vsaka je imela venec umetnih ali naravnih cvetic na glavi. V levici svečo, v desnici mašno knjizlco noseč, so pristopale te nove neveste Kristusove k pogrjnjeni mizi ter se združile z Njim v nerazdružljivo zvezo. Kaka radost, kako sveto veselje, se jim je smehljalo iz nedolžnih očij, kaka pobožnost se jim je brala na rudečih kot rosa mladih licih, kako sveta resnoba se je kazala v vsem njihovem obnašanju in vedenju, spoznal je le oni, ki se je zamaknil v ono preteklo dobo nežnih let, ko je bil sam deležen največje milosti,

katero nam je zapustil Gospod v spomin svoje neskončne brezmejne dobrote.

Tudi dečki niso nič zaostajali za deklicami v pobožnosti. Saj jih je vodila ona ista spretna roka g. župnika skozi vse skrivnosti naše svete vere, ter prilivala blagodejne studenčice mladi rasti, da ne ovne na žarko pekočem solncu — skrivnih mrež posvetnega duha. Saj jih je vodila, kakor deklice ista močna roka, k studencu življenja, k viru vseh milostij, k vodnjaku nesmrtnega življenja, iz katerega pije lahko vsaki, ki odloži težko breme pregreh.

Davno je vže minula služba božja, a naši prvoobhajanci kleče še vedno zatopljeni v molitev. Le tu pa tam vstane kdo, gre od altolja do altolja, ter se priporoči svetniku ali svetnici v varstvo, kateri je posvečen dotični altar. Tako se izgublja drug za drugim ter mirno oddide iz cerkve.

Le ena deklica je še ostala. Nepremakljivo kleči na svojem prejšnjem mestu — ter moli, moli iskreno, pobožno...

Za koga vendar moli? Ah, da bi vi videli njeno blede lice, njene solza polne oči, vedeli bi takoj, da Ljudmila moli za svojo bolno mater...

A tam zadej v klopi kleči suha, upognjena ženica, blelih in upadlih lic,

a iz polumrtvih očij, bi rekli, jej gleda blede smrt. Sedaj pa sedaj pokašlja, prhne, zastoče, ter nehote moti globoko tišino v božjem hramu.

Dolgo je sedela zatopljena v molitev, z vidnim veseljem je opazovala deklico pred altarjem. Ni je pustila iz očij ves čas svetega opravila, radovala se je njenega vzornega ponašanja, a še bolj njenega angelsko čistega srca. Po čemur je srce toli hrepnelo, to je doseglo danes. Srečna, presrečna duša, ki vživaš pred božjim prestolom vse pravice nedolžnih src.

„Oh, da bi le taka ostala, ti moja dobra Ljudmila“, vzdihne mati globoko, polna hvaležnosti in povzdigne oči proti nebu, „oh, da bi te Bog obvaroval morilne slane zapeljivega sveta. V tvoje roke, v tvoje varstvo jo izročam, o Gospod!“

In vprla se je ob obe roki, vstala in z velikim trudom šla k Ljudmili. Ljudmila ni niti zapazila materine prisotnosti, še le, ko jo je nekoliko potegnila za roko, se ozre in z otroško ljubečimi očmi spozna materino željo ter jej sledi.

Kakšna razlika med nekdanj in sedaj. Ljudmila je zrastle kot visoka jelka, polna življenja, krepke ali nežne

Vemo, da to ni lahko, da je to združeno z močnimi napori in žrtvami; ali duševna in telesna sreča naroda je vredna, da njegovi najboljši sinovi žrtujejo svojo moč in svoje življenje za njo.

Navdušenost, ki je navdajala zborovalce na zaupnem shodu, naj ne neha s shodom, marveč naj se zanese na vse dele dežele in naj zbuja rodoljube k novemu delu, k neprestanemu boju. Prepričanje, ki je prevečevalo zborovalce, naj se utrdi in širi na vse strani.

Ni govora o mirnem delovanju, kjer nevera sili v deželo. Med vero in nevero ni miru, ampak boj do skrajnosti. Ako posamezniki odpadajo od krščanskega naroda, prosta jim pot; ali v to ne smemo privoliti, da bi nam narod zapeljevali in pohujševali s svojimi nauki, ki nasprotujejo naši krstni obljubi.

Vsak rodoljub naj prizna, da je dolžan delovati z vso silo za blaginjo milega slovenskega naroda. Vsak naj vrši svojo dolžnost v poklicu, ki mu je odkazan. A vsi naj se pokorijo navodilu, ki jim prihaja iz središča; kajti brez skupne misli, skupne volje, skupnega vodstva in skupnega dela ni zmage. Razkropljeni delavci obnemorejo, razkropljeni bojevniki, naj so še tako hrabri in pogumni, poginejo brez zmage. Le v združenju, v skupnem nastopu je moč in spas.

Osnoval se je osrednji volivni odbor v Gorici, ki ima nalogo voditi goriške Slovence v važnem poslu prihodnjih volitev in še dalje. Njega naj se oklenejo rodoljubi vseh stanov. Z njim na čelu naj razpredejo goso mrežo krajnih odborov zaupnikov in agitatorjev po vsej deželi.

V »Slogini« zgodovini so zapisani z zlatimi črkami časi, ko so rodoljubi po nje navodilu pokazali disciplino, kateri so se nasprotniki čudili in jo proslavljali, disciplino, katera jih je vodila od zmage do zmage.

Vsem je znano, kdo je razdrobil to disciplino ter postavil goriške Slovence v zasmeh njihovim nasprotnikom.

Te sramote ne smemo dalje trpeti. Združimo se vsi, ki se štejemo za verne sinove svojega vernega naroda; zapodimo odpadnike tje, odkoder so prišli; nastopimo pred svetom kot združena, urejena vrsta, osvetlimo si lice pred nasprotnikom, kakor v nekdanjih dneh sijajnih zmag na Goriškem.

Komur bije srce za narod (in ne za žep), kdor priznava naša načela in stremi za našimi cilji, naj se nam pridruži veselega srca in pogumnega duha. Domovina nas kliče — na delo, v boj.

Račun „Slovenskega sirofišča“.

1. Preostanek iz l. 1905	10.239 94 K
2. Doneski v l. 1906	1.012 97 „
3. Obresti dveh obligacij za l. 1906	88 — „
4. Obresti glavnice, naložene v „Hranilnici“ št. 38903 do 1. jan. 1907	113 01 „
5. Obresti glavnice, naložene v „Cent. pos.“ št. 933 in 1147 do 1. jan. 1907	597 09 „
6. Obresti glavnice, naložene v poštne hranilnici	3 10 „
	12.054 11 K
Stroški	38 — „
Ostaja premoženja	12.016 11 K

Ta svota se nahaja:

1. V obligacijah	2.200 -- K
2. v „Hranilnici“ (Mont)	1.642 01 „
3. V „Centralni posojilnici“	7.719 03 „
4. V poštne hranilnici	103 10 „
5. V „Krojaški zadrugi“	40 — „
6. V blagajnici	311 97 „
Skupaj	12.016 11 K

Dr. A. Pavlica, Dr. J. Gabrijevčič, blagajnik, predsednik.

Dopisi.

Lokve. (Razno iz polpreteklega časa.) Kateri so največji prazniki? — „Debelnica“... začne punčka v II. šol. letu; in Pust? Tega so že mali šolarji izbrisali iz pratike „teh večjih praznikov“...

Kaj pa veliki šolarji? — Oni imajo „Debelnico“, pa tudi Pusta še vedno za „velike praznike“; ne sicer, ker ne gredo — recimo, na Pust — h maši, ampak ker mislijo, da smejo one dni plesati, četudi le enharmonično; ter piti, in pa tu pa tam celo poliflaš-konično — takó, da še na Pepelnico niso prav čisti... Ali je prav takó? Veliki šolarji tega ne znajo...

Kaj beremo? — 58 Mohorjanov bere 58 x 6 = 348 lepih knjig. Za letos bomo skušali še napredovati, da nam ne bodo očitali nazadnjaštva; seveda čez 80 úlov (če odštujemo Laznarje) nas ne bo nikoli, ker imamo le 79 hšt. in eno, ki še ni „obešana“... „Prim. Listov“ beremo še precej — koliko? — ne povemo, da ne ujemizo g. Andreja, s primkom Gabršček, kar pa bi ne bilo prav in dobro... Hoop, pa povemo, da beremo tudi „Primorca“, menda v 2 iztisih, če ne hodi še kak po „skrivnih poštah“ v naše hribe. „Primorčev“ urednik je s tem lahko zadovoljen... A žal, da mu njegovo zadovoljno brado zakrije nova žalost, če izve, da beremo tudi lepo število „Domoljubov“, „Gorico“, „Našo moč“ (2), „Slovenca“, „Druž. prijatelj“ in slično robo ter celo en „Naš platice“, ki ga mogočno podpira Gabrščkov eks-pobratim dr. H. Tuma! Pomilujemo, a ne moremo pomagati — — —

Káko je v r e m e? — Uu — hudo je, hudo! Dobro, da bodo volitve pomladí! Sicer bi mi gotovo volili takega poslanca, ki bi našo zimo ugnal v gamsov rog — in če bi bil ta silni mož sam g. Andrej, s primkom Gabršček...

Iz Velikih Žabelj. — Poročil se je 6 t. m. g. Roman Črnigój, trgovec v Trstu z gđe. Marico Sejko iz Vel. Žabelj. Bilo srečno! — Občina Vel. Žablj se izloči v kratkem iz županije Sv. Križ in dobi samostojno županstvo, od katerega upa boljše bodočnosti. — Vinarska podružnica vspeva dobro; skupila je od kmetov precej vina in ga sedaj prodaja. — Tukajšnja graščina, nekdanj lastnina grofov Edling, sedaj pa posest gospe Rovis iz Trsta, bo kmalu na prodaj; da bi le ne prišla v roke zagriženih tujcev! — Križki grad nameravajo bajé pokriti in popraviti, kamor bi potem preselili sodnijo iz Ajdovščine. Tako bi bil Križ vsaj nekoliko podoben mestu.

Od Sv. Lucije. — Dne 9. t. m. so prišli naši goriški dijaki domov na počitnice, mej njimi tudi desetletni Milutin Vuga, sin tukajšnjega posestnika in gostilničarja gospoda Antona Vuga. Dečko je gotovo že v Gorici mislil na to, kako se bo doma na ledu drsal kolikor bo le sam hotel. In res, komaj se je malo doma oddahnil, vzel je svoj avtomobil, male sanke, šel za hišo, prav tja, kjer visi svet dolu proti Soči. Tu je torej zasel svojega konja in zdrčal neopažen čez skalnati rob 15 metrov globoko v leđeno-mrzlo in zeleno Sočo. Ostrmele so ribe in druge vodne živali pred lepo podobo božjo. Dečko je v mokrem elementu pogledal Soči na dno ter jo pozdravil:

Kra-na si bi-stra hči planin,
Bridka v pri-redni si le-čóti,
Ko ti pro-zór-nih glo-bočín,
Nevih-te té-mne srd ne moti.

A iz teh prozornih globočin je naš dečko klj vzdignil mokro glavo ter junáško pluj 40 do 50 metrov do kraja, kjer se je s težavo skobacal na skalnato obrežje, premočen ves in trepečoč od mraza. Oj tu pa si je mogel manj pomagati dalje, kakor prej v vodi, ker ni imel nobenega izhoda. Začel je tedaj mamó klicati na pomoč, ali mama, sladka

in dobra mama ni slišala in ni mogla slišati obupnih klicev svojega ljubljence in niti ni vedela, kaj se je z njim zgodilo. K sreči pa so zaznali klicanje drugi, neka perica in dva moža, a ti so spoznali šele za dolgo časa — trontki so bili ure — od kod in od koga prihaja. Zdaj pa je prihitela vsa vas na pomoč. Polde Toncov je po lestvici prišel do njega ter ga optiv prinesel na vrh popolnoma nepoškodovanega. Ko se je fant dobro prespal, je ves vesel pripovedoval o svoji zabavni vožnji z avtomobilom v Sočo. Rešitev pa se je zdel vsem čudežna. —n.—

Volče. — Malo novic pride „Prim. Listu“ iz naše sicer precej velike vasi. Toda sedaj mi sili pero v roko, da sporočim tudi drugim bravcem „Prim. Lista“ novico, ki je sicer žalostna, a ob enem tudi tolažilna in lepa.

Dne 7. t. m. v četrtek zjutraj so oznanili zvonovi Volčanom, da je prejšnji večer mirno v Gospodu zaspala vsem priljubljena gospa nadučiteljica, Marija Kenda. Pretresel nas je Volčane ta glas, dasi smo ga že pričakovali, kajti pokojnica je bolehal na bolezní neozdravljivi, oteklini na vratu. Zdravniki tolmínski, goriški in ljubljanski so izjavili, da ni rešitev. Čeravno si je g. nadučitelj vse prizadel, da bi jo rešil, bila je volja Božja, ki jo je klicala v večnost. Pokojnica je bila priljubljena na blizu in široko. Vrstna katoličanka je zahajala, če je le mogla vsak dan k sv. maši ter s tem delala čast svojim sorodnikom, od kojih so trije duhovniki: njen sin iz prvega zakona č. g. Kragelj, župnik v Sebreljah, njen brat veleč. g. Iv. Murovec, dekan v Črničah in njen nečak č. g. Seljak v Stržišču. Čast tudi njenemu soprogu, g. Kendu, ki ni oviral njene pobožnosti, dobro poznavajoč, da molitev tudi njemu pomaga.

Kako so rajnico spoštovali, pričal je svetu njen pogreb, ki se je vršil v petek popoldne. Osmero duhovnikov, med njimi poleg sina in nečaka še dva iz daljnega Čerkljanskega, gg. iz Jageršč in iz Čerkna, č. g. župnik Ivančič iz rojstnega kraja pokojnice, Podmelca, č. g. Leban iz Tolmina in domači gg. duhovniki, veliko število učiteljsva s Tolminskega in Kobariškega, a njimi, lahko rečemo, vsa volčanska fara je prihitela vkljub mrzlemu vremenu k pogrebu, ki je bil bolj podoben slavnostnemu sprevodu nego mrliškemu. — Rosna so bila očesa, ko so jo polagali v zemljo, a bilo ni obupnega tarnanja in zdihovanja, kajti vsi navzoči so se zavedali krščanske renice, „da vidimo se nad zvezdami“. Počivaj mirno, blaga rajnica, a duša naj Ti poleti k Bogu, katerega si ljubila in molila!

Z dežele. — Oj predpust ti čas „presneti“ smo vzkliknili, ko smo čuli o „velikem prerajanju“ Gabrščkove stranke. Zadnji predpust pred novimi volitvami si je vzel „k srcu“ blaginjo primorskega ljudstva. Rešen si goriški kmet, svojih dolgov in davkov ker se je zate zavzel veliki reformator dvajsetega stoletja, A. Gabršček. — Proč je vse tiranstvo liberalnih oderahov kajti Gabršček daje vsem stanovom enake pravice, v imenu „prave ljudske stranke“. Gabrščeku je nujno potrebna taka ljudska stranka, sedaj ob novih volitvah, da bo nanjo lovil „nerazsodne“ kmete. Malo upanja, da bo katerega ujel na to polimano deško. Naše ljudstvo pravi: „Kdor dela za razporoko, kdor zagovarja svobodno šolo, kdor ruje in ščuje proti našim duhovnikom ta je naš sovražnik“. Zglasovnico v roki bo zadalo smrtni udarec liberalnemu zmaju, ki se skriva pod krinko prave ljudske stranke.

E. general v gospodski ulici le skromen in ponižen bodi nikar si preveč ne domišljuj, da ti ne bo treba kedaj jafikovati.

Prej sem zmiraj mislil, da bodem oficir, svitlo sabljo nosil in zabet gvir; zdaj sem pa berač, črn kot sam rogač, ah kak pride vse drugač.

Iz Kamenj. — Pustno veselico je priredilo kat. slov. izobraževalno društvo v Kamenjah. Vspored je bil raznovrsten. Izborno tamburanje je pričalo, da seme, katero je zasejal naš bivši kaplan, sedaj v Črničah, je pognalo krepke korenine. Petje je bilo točno, kljub temu, da so pevci prav po republikansko samostojno peli brez pevovodje. Le burja in mraz sta precej plivala na grla. Najbolj jo je pogodil „Krčmar pri zvitem rogu“ katerega so kljub vsej njegovi oštirski prebrisanosti trije potepuhi vzeli v šolo, kjer se je naučil, da ima krčmar le škodo,

ako toči med službo božjo. — Kmet iz Palovč, ki je ponosen na to, da ima trafiko in 8 golobov, ter psa, je lahko prepričal udeležence, kako potrebna je izobrazba tudi kmetu. Vsak škric naj bo tudi fotograf, sme zaničevati zarobljenega kmeta, ki si domišlja da je bog ve kaj, da je le posestnik, naj bo že v Palovčah ali kje drugod. Vsi igralci so prav dobro rešili svojo nalogo. Vidlo se jim je, da so že domači na odru. Posebno krčmar in fotograf sta izborno pogodila svoje vloge. Poleg naznanjenega vspreda smo slišali vrlega dečka deklamovati S. Gregorčičev „Zimski dan“; prav primerna pesem za sedanjí mraz in čas, ko marsikod

„po glavah svetlo je in jasno,

a v srcih zimski je mraz in mrak“.

Da bi veselica v gostilniških prostorih ne dala preveč veljave vinu, so pevci zapeli v spremstvu tamburic Ahaceljevo staro pesem: „Vino ino voda“, katero je črniški kaplan Vodopivec uglasbil za posamezne glasove in spremljevanje tamburic.

Huda burja, ter pustne norčije v okolici so krive, da je bila udeležba le pičla. V Kamnjah pogrešamo pripravnih prostorov za društvene prireditve; ni prijetno v mrazu potikati se po lopah.

Iz hribov. — (Pismo kmečkoga fanta). — Zopet ima besedo kmečki fant. Kaj nam bo neki novega povedal? Ker je ravno „pust“, postalo je tudi moje pero tako pusto, da mi noče več „tinte“ nase vleči. A vendar par stavkov v pojasnilo.

Pred nekaj tedni sferal je bil izpod mojega okornega peresa članek: „Pismo kmečkoga fanta“. Bilo je govornjaka, da so me kar ušesa bolela. Zlasti v baški dolini so bili gorki na dopisnika. Ugajala jim ni namreč besedica „tužna“ Baška dolina. „Kaj“, rekli so, „Baška dolina, da bi bila tužna, ki se more ponasati s toliko bralnimi društvi, njeno osrčje pa oživlja „lukamatija“ dan na dan“. Vse prav. Ali društvo, ki je na reji pri „Soči“ in „Slov. Narodu“ ima zares tužno in dolgočasno življenje. Ni torej čuda, če taka društva ne vspevajo. Kako bodo vspevala, ko jim sami pojejo „mizerere“ — z naročanjem protiverskih časnikov. Mladina se za taka društva nikakor ne more ogrevati. Zatorej mladenič Baške doline, vzdramite se in snujte izobraževalna društva, liberalno nesnago spravite v kraj. Srčno želim, da bi z novo železnico prišlo v Baško dolino novo življenje, novo navdušenje za pravo mladinsko delo.

Politični pregled.

Novo volitve.

Ministrski svet je sedaj definitivno sklenil, da se vrše prihodnje volitve za državni zbor v torek 14. maja, ožje volitve pa v četrtek 23. maja.

Deželni zbori.

„Wiener Zeitung“ je objavila cesarski patent, ki sklicuje gališki in solnograški deželni zbor na 14., češki, šlezijaki, goriški in predarelski pa na 18. februarja. Kmalu nato bosta sklicana tudi moravski in tržaški deželni zbor.

Deželni zbori ne dobe splošne in enake volilne pravice.

Cesar se je izrazil napram raznim politikom, ki jih je sprejemal zadnje dni v avdienci, da se splošna enaka in direktna volilna pravica ne sme raztegniti na deželne zборе.

Koroški Slovenci in koroški nemški krščanski socialci

bodo, kakor naznanja dunajski „Vaterland“, pri prihodnjih volitvah skupno nastopali, oziroma se podpirali. „Vaterland“ pravi, da je to zaključek sestanka merodajnih katoliških politikov na Koroškem.

Socialni demokratje na Češkem.

Socialni demokratje so v Pragi priredili šest shodov, na katerih so sprejeli resolucije, naj se volitve za državni zbor vršijo na nedeljo. Če vlada tej zahtevi ne bo ugodila, nameravajo socialni demokratje pozvati vse organizirano delavstvo v Avstriji, naj na dan volitve ustavi delo.

Vsenemci proti Beckovi kandidaturi na Dunaju.

Kakor so poročali svoječasno listi, namerava min. predsednik bar. Beck pri prihodnjih državnozbornih volitvah na Dunaju kandidirati. Vsenemci so pa sklenili, da bodo to kandidaturo odločno pobijali ter vse storili da bi se izjalovila.

Očitajo namreč bar. Becku, da je preveč prijuzen Slovanom.

Spremembe v ministerstvu za notranje reči.

„Koresp. biro“ je zvedel, da je sekcijiski načelnik v ministerstvu za notranje reči umirovljen in da mu je tem povodom podeljen veliki križ Fran Josipovega reda. Istočasno je bil sekcijiskim načelnikom v ministerstvu za notranje reči imenovan Jurij Piwohski, dvorni svetnik pri namestništvu v Lvovu. Sisi-niju baronu Pretis-Cagnodu je podeljen naslov in značaj sekcijiskega načelnika.

Vojški kontingent za l. 1907.

„Wiener Zeitung“ je objavila zakon od 2. febr. 1907, ki določa rekrutni kontingent za armado, mornarice in deželno brambo za 1907 ter odreduje novacenje. Obstrukcija v Hrvaškem saboru prenehala.

Posredovanju bauovemu med opozicijo in večino se je posrečilo doseči med strankami kompromis, da preneha obstrukcija. Iz adrese se črta srbski narod in uvrsti beseda pleme.

Vatikan odklanja Briandove naredbe.

Vatikan je pariškemu nadškofu kardinalu Richardu uradno naznanil, da sveta stolica odklanja formular pogodbe med župani in župniki, kakršnega je sestavil Briand. Papež želi, da se sprejme pogodba tako, kakor so jo predlagali škofi. To naj kardinal Richard naznani vsem francoskim škofom.

Ob italijansko avstrijski meji.

Iz Solnograda je odšel bataljon deželnih strelcev na Južno Tirolsko. V Solnograd pride namestu strelcev bataljon lovcev.

Po volitvah v nemški državni zbor.

Nemške vladne kroge, posebno pa nemškega cesarja in pa nemškega državnega kancelarja Bülowa grozno jezi dejstvo, da prihaja katoliški centrum v novi državni zbor tako ojačen in mnogoštevilen, kakor še nikdar doslej, čepravno je državni kancelar uporabil dovoljena in nedovoljena sredstva, da bi pri volitvah porazil katoličane. Kakor je znano, se je posrečilo uredniku lista „Bayer. Kurier.“ Siebertzu vdobiti v svoje roke 14 pisem, katere je pisal državni kancelar raznim vplivnim osebam ter jim nakazal velike svote denarja, kateri naj bi se pri volitvah uporabili proti katoliškemu centru. Ker je zgoraj imenovani list nekatera teh pisem objavil, je zaukazal državni kancelar Bülow, da se prične preiskava proti uredniku Siebertzu.

Dogodki na Ruskem.

„Magdeb. Zeitung“ poroča iz Petrograda, da je ministerski predsednik Stolipin izjavil, da bo imela opozicija v novi dami 60% vseh poslancev. Istočasno je naglašal, da je bilo v bivši dami število opozicijskih zastopnikov mnogo večje.

Doslej je izvoljenih 4532 volilnih mož za duma; 1161 je monarhistov, 719 zmernih, 1825 članov opozicijske levice, 319 nacionalcev, 314 brezbarvnih. O 194 mož h se ne ve, kaj so.

V Petrogradu, so našli na stanovanju grofa Witteja dva pektenska stroja. Sodišče je obsodilo dve ženski, Terentievo in Klimovo, ki sta z drugimi socialnimi revolucionarji vred 15. avgusta napadli letovišče Stolypnevo, na smrt. Višje sodišče ju je pomilostilo na dosmrtno prisilno ječo.

Darovi.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Tomaž Kodelja 1 K, Josip Balič 2 K, Josip Gorjanec, krčmar, 2 K, A. Š. 333 K. (Pa toliko tudi za „Šolski Dom“ in za „Alojzijevišče.“) Bog poplačaj!

Za slov. Alojzijevišče. Preč. g. Valentin Pipan 10 K, Josip Kos 5 K, Andr. Uršič 350 K, msgr. Josip Pavletič 20 K. P. n. g. Ivan Fratik 2 K, Neimenovana 4 K. Slavno županstvo Oek-Vitovlje 20 K. Srčna hvala! Bog pti!

Za župnijsko cerkev presv. Srca Jezusovega v Sočrji darovali so nadalje sledeči g. z Primorskega: E. pl. Chalaupka 200 K, Zastavljavnica in žujo združena hranilnica, J. Kopač po 50 K, Kar. Družvka, J. Bersenda, J. Flago, J. Kenda, J. Novak, J. Lukežič, P. Svegelj, Županstvo Vitovlje, Župni urad Kaštabela, Kmetijski urad Kal po 10 K. Dr. Ant. Gregorič, J. Golob, N. Turato, J. Zalokar po 5 K. Otilij Medveš, B. Grča, J. Brumat, J. Sedmak, A. Kluder po 4 K. F. Matisic 250 K. F. Klanjšček 3 K.

(Pride še). Bog povrni stotero! V Sočrji, dne 12. febr. 1907. J. Budin.

Novice.

Goriški dež. zbor se snide 18. februarja.

Svobodna šola in hinavska „Soča“.

— Vsakdo ve, zakaj se je osnovalo v Avstriji društvo „svobodna šola“, nje ustanovitelji so to jasno povedali: Krščanski nauk se ima izbaciti iz šole, vse verske vaje za učence se imajo odpraviti. Nato pride pa „Soča“ ter nesramno laže, da svobodna šola ne stremi po tem, da se odpravi krščanski nauk, ampak hoče le, da bi „duhovniki vestnejše spolnovali svoje dolžnosti v šolih.“ Hinavci! Še poguma nimajo, da bi ljudstvu resnico povedali. Če bi res naši liberalci, kaj takega hoteli, zakaj niso tega povedali jasno v programu? Zakaj ne protestirajo proti „svobodni šoli“, kakor jo drugod razumejo, temveč jo hvalijo?! Toda njim je le do tega, da namečejo peska v oči nerazsodnim kalinom! Komu boš ljudstvo več verjelo, ali sleparjem okoli „Soče“ ali svojim škofom, ki so iz cele Avstrije zbrani na Dunaju dne 18. oktobra 1906 v skupnem pastirskem listu to-le povedali o svobodni šoli:

„Znano nam je, predragi, da so naše šolske postave v marsičem pomanjkljive, in že večkrat smo zahtevali, da se izboljšajo. Zadnji čas smo molčali, da ne bi bila zmešnjava še večja. A glejte kar vstanejo ljudje, ki bi te postave radi še poslabšali in izkvarili. Celo krščanski nauk v verskem življenju hočejo vreči iz šole, in tako šolo imenujejo svobodno! Svobodna šola! Ne svobode ampak sužnosti šola bi bila taka šola! Svoboda je tam, kjer je duh Gospodov pravi apostol. In naš Zveličar je dejal: „Ako ostanete v moji besedi, boste v resnici moji učenci in boste spoznali resnico in resnica vas bo oprostila.“ In sedaj hočejo božjo resnico, Jezusovega duha, in njegovo besedo vreči iz šol in govore o svobodni šoli, — da bila bi le osvobodjena od krščanske nauka, osvobodjena od verskih vaj! Nobene božje podobe naj ne bo v nji: ne križa, ki bi k njemu otroci dvigali oči, ne kaj drugega, kar bi jih moglo spominjati, da so krstjani. Toda ne samo izpred oči, tudi iz srca naj bi izginil Bog. V šoli naj bi bilo vse prepovedano, kar bi moglo navajati mladino na krščansko življenje, z eno besedo: njih zahteva se glasi: Proč z Bogom iz šole!

Zoper tako šolo moramo ogorčeni dvigniti svoj glas! Kdo ima prav „Soča“ ali škofje?!

Jakil obsojen. — Pri razpravi pret. petek pred tukajšnjim okr. sodiščem je bil obsojen tovarnar Jakil iz Rupe radi prestopka zoper varnost časti, ker je napadel našega urednika, na 25 K globe, oz. 2 dni zapora, in na povrnitev stroškov.

„Primorec“ — liberalna srajca. — Znanemu naprednjaku — tam gori nekje v gorah — prirastel se je prav na dnu njegovega naprednega želodca Gabrščekov listič „Primorec“. Večkrat je mož poskušal pretgati brezverske vezi liberalnega hinavca. A ni šlo in ni šlo. Uvidel je namreč, da brez ljubega „Primorca“ kar ne more živeti. In izbruhnil je velezanimivo in originalno načelo, katero je vredno, da se ga dene na papir. On pravi: „Časniki so vsi dobri; čitatelj lahko izbere kakor blago v stacioni za srajco. Enemu se dopade rdeča, drugemu bela zopet enemu črna itd. Ravno tako je s časniki. Naj si bo liberalen ali katoliški, lateranski ali socialdemokratski, samo da komu ugaja, pa

je že dober.“ Preneumno za človeka, ki ima zdrav razum. Zato prepuščamo take „ocvirke“ liberalcem samim. V njih stranki je kot na smetišču. Za na smetišče je pa vse dobro, naj si bo „svobodna šola“ ali „liberalna srajca“.

Poštni pečati tukajšnjih poštних uradov so na pismih samonemški. Zahtevamo od poštnega ravnateljstva, da odstrani ta škandal!

— Slovenski postni govori bodo v cerkvi sv. Ignacija v Gorici vsak petek v tednu ob 7. uri zv. Slovenci, udeležujte se pridno Božje besede!

— Postna postava za goriško nadškofijo v letu 1907. — I. Dnevi, o katerih se moramo postiti, ob enem pa tudi zdržati se mesnih jedij, so: 1. pepelnica sreda in zadnji trije dnevi velikega tedna; 2. petki v postu in v adventu; 3. kvaterne srede, petki in sobote. II. Dnevi, o katerih se moramo postiti, smemo pa pri kosilu — ne pa pri večerji uživati mesne jedi, so: 1. vsi dnevi v postu, razun nedelj. 2. srede v adventu. III. Dnevi, o katerih se moramo zdržati mesnih jedij, ne pa se postiti, so vsi drugi petki v letu. IV. Vsled spregleda privoljeno je uživati mesne jedi vsem tistim osebam in o vseh tistih priložnostih kakor druga leta. Za postne polajšave pa naj verniki opravljajo toliko bolj goreča druga dobra dela.

— Briska železnica. — Vabilo na shod vseh briskih županov in podžupanov, kateri se bode vršil v šolski dvorani v Šmartnem dne 17. februarja 1907 ob 2 uri popoldne. Dnevni red: 1.) Briska železnica, 2.) Volitev železničnega odseka. Na ta shod so opetovano vabljeni vsi gg. deželni in državni poslanci ne glede mišljenja. Ako bi bil kateri teh gg. slučajno zadržan, naj izrazi svoje mnenje o naši zadevi pismeno naslovljeno na: Županstvo Kojsko oziroma na sklicatelje shoda v Šmartno. Dalje so vabljeni tudi krminski in bračanski župan, posestniki, duhovščina učiteljsvo, sploh briski veljaki. Sklicatelji.

— Pretep na plesu. — V nedeljo je bil v Vrtojbi javen ples, na katerem je prišlo v krčmi do pretepa. Ko so hoteli občinski redarji pretepače odstraniti so se jim ti ustavljali. Redarji so bili prisiljeni rabiti sablje in so pri ti priliki razsajala 21 letnega Pavlina tako ranili, da so ga morali prepeljati v tak. bolnišnico. Taki so torej sadovi teh nesrečnih javnih plesov.

— Prihodnji priložimo naročilnice za „Ljudsko knjižnico“, katero vsakteremu toplo priporočamo.

— Najdena je zlata zapestnica. Kdor jo je izgubil, naj se oglasi v prodajalnici G. Likar v Semeniški ulici v Gorici.

Deželni kmetijski urad — Dne 15. januarja je začel poslovati deželni kmetijski urad, katerega je ustanovil deželni zbor v svoji seji z dne 24. nov. 1905. Oboje novega arada obstoji iz kmetijskega nadzornika in zootehničnega nadzornika. Sedež kmetijskega urada je v pritličju deželne palače.

— Vojaka vest. — Listi poročajo, da se prihodajo pomlad premesti 56. brigada iz Ljubljane v Gorico. V Ljubljani vojaške pisarne že odpovedujejo stanovanja.

— Državna policija dobi nove, manjše in cenejše samokrese.

— Zmrznjenega so našli v pond. okolo 10. ure predpoludne ob Soči in sicer pod kolovozom, ki palje od Soškega mosta proti Siskanu, 43 letnega vrtnarja Miho Pojavnika doma iz Vrhovlj pri Kojskem, a stanujočega v Gorici. Truplo je bilo nago. Pokojnik je bil udan pijanosti. Zapušča ženo in tri nedorasle otroke.

— Zavod za pospeševanje male obrti priredi od 4. marca do 13. aprila poučni izpopolnjevalni tečaj za mizarje, ki se bode vršil vsako nedeljo in praznik po 5 ur. Oglasiti se je do 20. februarja v poslovni trg. zbornice v Gorici.

— Električna gonilna moč za nove državne alpske železnice. — Kakor je znano, je bila postavljena v letošnji državni proračun še precej znatna svota za preiskovanja in proučevanja, ako bi se ne dala uvesti na novih državnih alpskih železnicah električna gonilna moč. V ta nam se odpošljejo v bližnjem času inženirji na razne strani. Za bolinjško železnico se bode preiskovala vodna moč Soče med Kobaridom in Bovcem.

— Razglas. — V deželni trtnici goriški v Podturnu so na razpolago sledeči cepiči cepljeni na ameriških trtah najboljših vrst, kateri stanejo 14 kron od sto: Belo grozdje. Cepiči na Rupestris Monticola: Rumena rebula, vlaški rizling, renški rizling, beli chasselas, beli pinot (burgundec), verduc, sauvignon blanc, traminec, glera bela, cidivin. Cepiči na Riparia Portalis: Rumena rebula, vlaški rizling, renški rizling, beli chasselas, Frü von der Lahn, beli pinot (burgundec), verduc, sauvignon blanc, traminec. Črno grozdje. Cepiči na Rupestris Monticola: Modra frankinja (Blaufränkisch), kraški refošk, domači refošk, istrski refošk, Protignan, Cabernet sauvignon, črni pinot (burgundec), Corbinella. Kdor se namerava zabeležiti, ali, kdor želi prejeti cepljenke, naj se obrne na deželni odbor.

— Zlata poroka. — Pritrkovanje zvonov in streljanje iz topičev je označevalo včeraj ljudstvo v Gor. Carovem izvanreden dogodek. Posestnik Štefan Prinčič in njegova soproga roj. Zalinšček sta obhajala namreč zlato poroko, t. j. 50 letnico svojega zakonskega življenja. Po peti maši zbralo se je vse polno domačega ljudstva. Gospod kurat imel je lepi govor, ki je segal ljudem do srca. Naj mili Bog osiveli zakonski par še mnogo let ohrani pri zdravju in zadovoljstvu!

— Na sumu, da je umorila dva otroka je bila v Trstu aretovana Fera Pintiar. Sodijo, da je nalašč zadržala s plinom osem mesečno deklico in 3 letnega sina. Pintiar je vдова po nekem delavcu, ki se je ponerečil vsled predčasne razstrelitve mine pri zgradbi nove železnice.

— Nova cerkev v Trstu. — Tik javnega vrta (sprehajališča) v Trstu se bo zidala v proslavo šestdesetletnice vladanja Njegovega Velič. Franca Jožefa I. nova cerkev ki bo posvečena Presv. Srcu Jezusovemu.

— Železniška postaja pogorela. — V nedeljo popoldne je pogorela železniška postaja v Slovenji Bistrici. Skladnice so rešili.

— Krvavi prizor pri sodišču. — Pri neki obravnavi na okrajnem sodišču v Kopru, kjer se je obravnavalo o tožbi nekega Ivana Hrovatina proti lastnemu sinu, se je dogodil sledeči prizor: Ko so obsodili sina Hrovatinovega, se je ta zagnal v svojega brata, ki je bil pri obravnavi navzoč, ter ga hotel raniti z nožem, kar se mu pa ni posrečilo. Nato se je vrgel na ometa ter ga ranil v leve lice. Advokat dr. Belli je prijel napadalca katerega so takoj zvezali in odpeljali v zapor.

— Nesreča na morju. — Minolo nedeljo je odšel iz proste luke Lloylov parnik „Helios“ natovorjen za Lsvanto. V nedeljo ponoči, ko je bil parnik v kvarnerskih vodah, je zadel z rilcem v neko grško jadrenjačo. Jadrenjača je bila vsled udarca tako poškodovana, da se je v par minutah potopila. Moštvo parnika se je takoj potrudilo, da reši moštvo jadrenjače, vendar sta, žalibog, utonila dva moža jadrenjače, in sicer kapetan in pa še nek drugi mornar. A tudi parnik „Helios“ je bil tako poškodovan, da ni mogel nadaljevati vožnje v Levanto.

— Računi na dopisnicah. Glasom odredbe z dne 23. februarja 1900 finančnega ministerstva se smejo natisniti kolkovi znaki na različne še nepisane tiskovine. Tedaj se smejo tudi navadne dopisnice pošiljati kot koleku podvržen račun. Kolkovne znake natisne c. kr. centralni kolkovni urad, Danaj III., Vorderer Zolamtstrasse 5, ako se za to prosi.

Gospodarske vesti.

g Vinogradnikom. — Letošnji hud mraz napravil je po Niževavstrijem in Štajerskem na trsu jako mnogo škole. Večinoma je pozeblo na trtah vse mladje do debla. Vinogradniki so prišli radi tega v hudo stisko radi cepičev, ki jih potrebujejo za suho cepljenje. Razna zastopstva obrnila so se zato do podpisane s prošnjo, da bi jim preskrbel iz naših krajev cepiče takih trtnih vrst, ki se prilegajo onim deželam. Te vrste so: silvanec, beli burgundec, žlaktina bela in rdeča, rdeči vrh, veltlinec, muškati, traminec, rulanec in laški in nemški rizling. Najljubše so prvo navedene vrste.

Apelujem na naše vinogradnike, naj pri-
skočijo stanovskim tovarišem na severju
v pomoč ter naberejo čim več kolčij go-
renjih trtnih vrst. Rabilo bi se jih več
milijonov. Kolči naj bodo približno tako
debele kot svinčnik (6—12 mm). Kdor
jih zamere dati, naj takoj sporoči pod-
pisanemu množino, vrsto in ceno. Kolči
se bodo dobro plačevali. Seveda morajo
biti te sveže čiste vrste in ne pome-
šane.

Anton Štrekelj,
drž. potov. učitelj kmetijstva.

*Naj toče majhen sem močič!
Pa sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ker sem Kathreinerjevo kavo pil.*

Pristna samo
v izvornih zavojih
z imenom
Kathreiner.

Kathreinerjeva
Kneippova
sladna kava

Nihče naj bi ne pil
močno razburjajoče zra-
nate kave nemešane!

sama se je obnesla za
najokusnejšo primes,
ki lahko
prebavna,
redilna in
krvotvorna
speši zdravje.

Otroke
bi bilo samo
še navajati
Kathreinerjevo
kavo.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14,
(blizu lekarne Gironcoli).

Ima v zalogi vsakovrstno po-
hištvo za vsak stan. Oprava po
najmodernejših slogih, posebno za
spalne, jedilne in posetne sobe je po
nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno
in šipo z različnimi okvirji. Belgijska
brušena ogledala vsake velikosti. Raz-
lično pohištvo, kakor: toaletne mize,
različna obešala, preproge za okna
itd. Različne stolice z trsja in celu-
loida, posebno za jedilne sobe. Bla-
zine iz strune, afriške trave, z ži-
mami in platnom na izbiro ter razne
tapečarije. Reči, katere se ne naha-
jajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri
cenikov v najkrajšem času. — Daje
se tudi na obroke, bodisi tedenske
ali mesečne. — Pošilja se tudi izven
Gorice po železnici in parobrodih.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča čistiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Cej-
lon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljsveče prve in druge
vrste, n. mreč ob 1/2 kila in od onega
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič
& Valenčič. Zveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mana-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edne žel. kapljice
s znamko sv. Antona Pado-
vanskega.

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije — Okrepé
želodec, storé, da sginé v
kratkem času omotica in ší-
votna lénost (mrtvost). Te kap-
ljice tudi storé, da človek rajé jé.

Cena steklenici 60 vin.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nirnberskega in
drobnega boga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše švanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjžice.

Hišna obnava za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kra-
marje, krošnjarje, prodajalec po sejnih
in trgih ter na deželi.

Loterijske številke.

9. februarja.
Dunaj 74 52 82 81 73
Gradec 85 55 59 60 4

Štev. 348

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil III. in IV. četrtletja 1905,
t. j. mesecev

julija, avgusta, septembra,
oktobra, novembra in de-
cembra istega leta

začne v

ponedeljek, 4. marca 1907

ter se bo nadaljevala naslednje de-
lavnike in sicer četrte, sobote in
ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1
popoludne.

Od ravnateljstva zastavljavnice.

V GORICI, 4. februarja 1907.

J. ŠULIGOJ,

Urar c. kr. železnic. Gorica, Go-
sposka ulica 25.

Naznanja, da se v
njegovi zalogi ku-
puje najboljše ure,
kakor ure: Omega,
Zenith, Sch. Mthau-
sen, Biledes, Glas-
hütte, ameriksanske
Waltham. Za te vr-
ste ur se daje 5 let
jamčnine.

V Zalogi ima tudi raznovrstne ši-
valne stroje najnovejšega sistema.

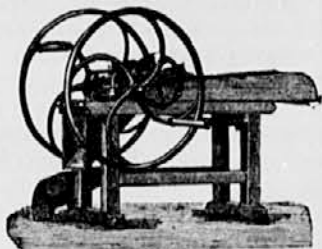
And. Fajt,

pek. izvedenec Gorica
tekallšče tr. Josipa št. 2 (lastna
hiša).

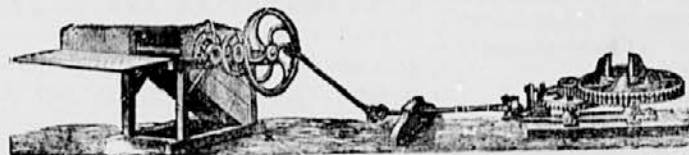
Isvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, k. h. or na
nove maše in godove, kolac, sa-
birmance in poroke itd. Vsa nara-
čila isvršuje točno in natančno po
želji naročnikov. Ima in prodaja
raslične moke, fina peciva, fina
vina in likerje po smerni ceni. Za
Veliko noč posebno goriško pinco
in potice itd.

Razstava

kmetijskih in enoloških strojev.

Velikanska izbira železnih plugov, trpežnih
bran (zobača), krmoreznic, strojev za trosenje
sena, rezalnic, sejalnih strojev, mlatilnic na roko ali na motor, stiskalnic
za vino, mastilnic in zdrozgalnic za grozdje, kakor tudi trpežnih pre-
grinjal za dež (cerade.) — Sesalke, škropilnice in žveplavnice najboljšega
sistema.

Cene skrajno nizke, konkurenca izključena.

Zastopnik

F. PRIMAS,

Gorica, na Travniku št. 16, zadej.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta št. 19. (Medjatova hiša)

zavaruje

1. proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, pre-
mičnine in pridelke; 2. proti prelomom zvonove, in 3. za
življenje oziroma doživetje in proti nezgodam

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!